

Smolivecké noviny

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

Uklidme Česko – Uklidme Mladosmolivecko

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, máme květen – měsíc, kdy všechno kvete a obec se probouzí nejen přírodou, ale i prací. Než se ale rozběhneme za jarními radostmi, rád bych poděkoval všem, kteří již uhradili poplatky za svoz odpadu. Je vidět, že se platební morálka zlepšuje – děkuji! Někteří z vás dokonce přišli s žádostí o splátkový kalendář. Přesto ještě stále evidujeme několik neplatičů. Upozorňuji proto, že od června již těmto domácnostem nebude popelnice vyvezena.

Ve Starém Smolivci jsme dokončili stavbu dešťové kanalizace od ZD k autobusové zastávce. Oprava stodoly v hospodářském dvoře se blíží ke konci, na mateřské škole se dokončují hromosvody a v kulturním domě jsme zahájili rekonstrukci pódia a tanečního parketu. Obnoven byl také křížek za hasičárnu směrem ke školce a stejná obnova proběhla i u křížku u kapličky sv. Vavřínce v Mladém Smolivci.

Upravili jsme okolí potoka Lomnice (Smolivecký potok) a rybníčku Husárna, na jehož rekonstrukci dokončujeme projektovou dokumentaci. Během zemních prací jsme zároveň odstranili skládku bio/ne bio odpadu u Valentů. Máme vysoutěženého dodavatele na úpravu míst stání nádob tříděného odpadu u obecního úřadu, obchodu a u kulturního domu ve Starém Smolivci. Osazují se značky na změnu dopravního značení u kapličky.

ČEZ Distribuce nám zřídila nové odběrné místo, od kterého povedeme kabel k vrtům. Díky tomu budeme moci čerpat vodu z vrtů s využitím sdílení energie z fotovoltaiky umístěné na obecním úřadě.

V Budislavicích finišuje projekt úpravy vody a připojení nového vrtu, v Radošicích pokračuje projekt veřejného vodovodu. V Dožicích soutěžíme dodavatele na rekonstrukci požární nádrže Košeranda. A konečně – v budově pošty byl zahájen provoz Pošty Partner v nově zrekonstruované místnosti.

Veškeré dění v obci a průběh prací můžete sledovat na nových webových stránkách obce Mladý Smolivec v záložce „INVESTUJEME“.

Přeji vám krásný květen plný pohody, slunce a společných setkání.

Bavme se spolu, držíme spolu a chtějme víc

*František Konvář
starosta obce*

Významná jubilea v červnu 2025

Bártová Anna	Radošice	88	Niezdová Zdenka	Radošice	73
Panýrková Marie	Starý Smolivec	84	Šmídová Bohumila	Mladý Smolivec	72
Kučerová Olga	Starý Smolivec	79	Matoušek František	Starý Smolivec	72
Kovaříková Jaroslava	Starý Smolivec	77	Pojerová Zdeňka	Dožice	70
Rous Josef	Radošice	76	Irrová Vladislava	Mladý Smolivec	65
Skuhřavý Milan	Mladý Smolivec	73			

Sbor dobrovolných hasičů Dožice
pořádá dne **21. června 2025** od 12:00
okreskové hasičské cvičení v klasické soutěži
k příležitosti **130. výročí založení sboru**

Další informace budou uvedeny na plakátu a v příštím vydání novin.

! Původní termín uvedený v obecním kalendáři byl z organizačních důvodů změněn. !

Informace občanům k platbám poplatku

za odvoz a likvidaci odpadu 2025 a úhradě za vodné 2024

TKO rok 2025	Vodné rok 2024
800 Kč osoba trvale bydlící	Dvoustupňové vodné
550 Kč dítě do 15ti let trvale bydlící	17,41 Kč bez DPH za 1 m ³ (19,50 Kč s DPH)
800 Kč za rekreační objekt za rok	Pevná složka (vodoměr) 350 Kč bez DPH (tj. 392 Kč s DPH)
Poplatek za psa 50 Kč, za každého dalšího 75 Kč	
Splatnost do 31. 3. 2025	Splatnost do 31. 3. 2025
č. ú.: 5822361/0100 Komerční banka QR Platba	
Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): TKO, jméno, adresa	Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): voda, jméno, adresa

2. světová válka

Česká republika si společně s celou Evropou připomíná 8. května výročí 80 let od skončení 2. světové války v Evropě. Válka začala vpádem německých vojsk do Polska dne 1. září 1939. Válka v Evropě skončila po necelých šesti letech 8. května 1945 bezpodmínečnou kapitulací německých ozbrojených sil. Ve světě je za konec války označována kapitulace Japonska dne 2. září téhož roku. Tato válka se stala nejhorší válkou v dějinách lidstva, připravila o život 55 milionů lidí z řad vojáků a civilistů – Židů, odbojářů či zajatců.

Oběti druhé světové války z našich vesnic si můžeme připomenout na památnících, které jsou v každé vsi. Za zmínku stojí určitě Rudolf Krátký, jenž byl zatčen 20. února 1945 pravděpodobně za těžké provinění proti zákazu ukrývání a podpory osob stíhaných okupanty. 27. dubna 1945 zemřel v Terezíně. S rodinou Krátkých ze Starého Smolivce je spojován Gregorij Iljin Pimonovič, jeden z několika sovětských zajatců prchajících z uhelného lágru ve Zbůchu, jenž pobývali v lesích mezi Životicemi a Kasejovicemi, na Rožmitálsku a od roku 1943 také ve starosmoliveckých lesích. V průběhu pobytu na Smolivecku využíval pohostinnosti rodiny Krátkých a přebýval v úkrytech na západním svahu lesíka Kocet a v lese Vypálený. V říjnu roku 1944 byl ukryt v lese Vypálený obklíčen četníky z Gestapa a v nerovném boji byl přemožen. Na místě někdejšího krytu a skonu je kamenný památníček s jeho jménem. Tento pomník je dalším odkazem na 2. světovou válku v našem okolí.

Oběti druhé světové války z našich vsí si můžeme připomenout na památnících, které jsou v každé z nich postaveny. Za zmínku stojí určitě Rudolf Krátký, jenž byl zatčen 20. února 1945 pravděpodobně za těžké provinění proti zákazu ukrývání a podporování osob stíhaných okupanty. Přibližně za dva měsíce dne 27. dubna 1945 zemřel v Terezíně. S rodinou Krátkých ze Starého Smolivce je spojován Gregorij Iljin Pimonovič, jeden z několika sovětských zajatců prchajících z uhelného lágru ve Zbůchu. Tito prchající zajatci se ukrývali v lesích mezi Životicemi a Kasejovicemi, také na Rožmitálsku a od roku 1943 i ve starosmoliveckých lesích. V průběhu pobytu na Smolivecku využíval pohostinnosti právě rodiny Krátkých a přebýval v úkrytech na západním svahu lesíka Kocet a v lese Vypálený. V říjnu roku 1944 byl ukryt v lese Vypálený obklíčen četníky z gestapa a v nerovném boji byl přemožen. Jeho úkryt byl vypálen tak, aby o jeho existenci a místě úkrytu nezbyly žádné důkazy. Možná právě proto, nese lesík jméno Vypálený. Na místě někdejšího krytu a skonu je kamenný památníček s jeho jménem. Tento pomník je dalším odkazem

na 2. světovou válku v našem okolí. Pro více informací můžete místo navštívit. Na Formanské stezce směrem od kapličky sv. Anny u Radošic na Starý Smolivec je umístěna informační tabule o regionálním protifašistickém odboji. Odtud když se vydáte po proudu Lomnice (Smoliveckého potoka), dojdete na místo s kamenným pomníkem.

Věděli jste, že:

- Hradištěm u Kasejovic procházela demarkační linie, která oddělovala zóny vlivu a měla zamezit případnému nechtěnému vojenskému středu Rudé armády SSSR postupující z východu a armády Spojených států amerických postupující ze západu? Tato linie procházela napříč územím jižních a západních Čech – od Českých Budějovic, přes Vodňany, Písek, Lnáře, Hradiště u Kasejovic, Nepomuk, Rokycany směrem na Karlovy Vary a Kraslice.
- Ačkoliv 2. světová válka byla v Evropě oficiálně ukončena 8. května 1945, tak poslední bojový střet 2. světové války na českém území se odehrál u osady Slivice (nedaleko Milína) 11.-12. května 1945? Bitva skončila kapitulací německých jednotek, proti nimž stáli členové československého odboje, Rudé armády a amerických jednotek.
- V Rokycanech je jediné muzeum na demarkační linii v České republice? Je v něm možnost shlédnout plně funkční vojenskou a bojovou techniku, výzbroj a výstroj Československé armády do roku 1938 a pak především unikátní expozice mapující období let 1930-1945 v Československu.
- 2. světová válka byla sice v Evropě ukončena 8. května 1945, ale ve světě až 2. září 1945 kapitulací Japonska? To se stalo poté, co byl 6. a 9. srpna 1945 proveden atomový útok na japonská města Nagasaki a Hirošimu.

čerpáno z:

textu p. Karla Kabátніка – Pomníky padlých – připomínka válečných obětí

textu p. Karla Kabátніка – Příběh G. I. Pimonovič

texty Spolku pro vojenská pietní místa

Michaela Nesvedová

Starý Smolivec za druhé světové války

Druhá světová válka hluboce zasáhla životy obyvatel obce Starý Smolivec. I když se obec nenacházela přímo na frontové linii, její obyvatelé pocítili důsledky války na každodenním životě, od mobilizace a okupace, přes represivní opatření nacistického režimu, až po osvobození spojeneckými vojsky a následné poválečné změny. Předválečná atmosféra byla napjatá. Již v roce 1937 probíhala v okolí obce velká vojenská cvičení československé armády. Tyto manévry sloužily k procvičení souhry mezi jednotlivými složkami armády a zároveň fungovaly jako forma propagace a podpory brannosti. Ve Starém Smolivci byla zřízena hlavní telefonní ústředna a v obci byly vítány vojenské jednotky. V době pobytu vojska v naší obci byly domy ozdobeny prapory.

Vše se ale změnilo v roce 1938. Po mnichovské dohodě a vyhlášení mobilizace narukovalo z obce 30 mužů. Okupace zbytku Československa 15. března 1939 a vznik Protektorátu Čechy a Morava znamenal začátek temného období. V obci byla zavedena chůze a jízda vpravo, proběhl nábor do Národního souručenství a začaly se zavádět přidělové systémy na potraviny a základní potřeby. Jedním z nejtemnějších období byla tzv. Heydrichiáda, po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha v roce 1942. Stejně jako v každé v obci, tak i ve Smolivci chodili četníci od stavení ke stavení a nosili fotografie předmětů (aktovky, rukavice a pistole) nalezených u místa činu po atentátu. Každého se ptali, zda tyto předměty podle fotografie nepoznají nebo zda o nich něco neví. V roce 1943 dorazila do obce kontrola německé armády a zatkla jednu z obyvatel kvůli skrytým zásobám obilí a máku. Žena byla odvezena na Pankrác do Prahy, kde byla vězněna a mučena. Největší riziko hrozilo v roce 1944. V lese Březinách byl ukryt sovětský partyzán Grigorij Iljin Pimonovič. Byl hojně podporován místními občany, kreslil obrázky, a dokonce si zde našel i děvče. Jeho úkryt byl však prozrazen, obklíčen gestapem a po boji, během kterého byl zraněn, se raději zastřelil. Jeho kryt byl zapálen, čímž se zničily kompromitující materiály, které mohly vést k zatčení obyvatel Smolivce.

Rok 1945 přinesl naději. V dubnu byly kopány kryty na hrázi Nového rybníka, na Drážkách, v lese, prostě všude, kde to šlo. Jeden velký kryt se nacházel v chodbě vrchu Borku. Tato chodba byla utvořena při dolování zlata v tomto vrchu. Němci zabavovali veškerý kov, včetně zvonů. V naší obci byl zvonek zavěšený na dřevěném sloupu a umístěn na dvorku u Štípků. Odevzdány musely být zvony od 25 kg. Náš vážil i se srdcem přes 25 kg. Z tohoto důvodu bylo před prohlídkou srdce i se závěsem odstraněno, což způsobilo, že zvonek nakonec vážil 24 kg a zůstal ve Smolivci. Při stavbě kulturního domu byl později zvon umístěn nad bývalou kapličku v „Zámku“, kde slouží dodnes. V květnu projížděli obcí

partyzáni, kteří se zapojili do bojů o Plzeň. Dne 4. května zazněly z rozhlasu výzvy k boji proti okupantům. Následně se plzeňský rozhlas ozval po dvou hodinách a hlásil, že je Plzeň svobodná. V dalších dnech probíhaly boje v Praze a všechny obce do Prahy posílaly pomoc. Zapojila se i naše obec. Všichni muži do 40 let odešli do Hvožďan, odkud měli nákladními auty jet dále. Z celé akce nakonec sešlo, poněvadž nebylo možné se do Prahy dostat. Všechny silnice byly totiž uzavřeny.

V naší obci se zatím vytvořil Národní výbor, složený ze všech politických stran. Několik dní před revolucí se u nás objevili Maďaři s celými rodinami na vozech a vojáci rumunské národnosti. Zdrželi se v naší dědině asi dva dny. Mezitím v naší obecní škole dávali sbíhem „Naším národním hostům“, jak říkali za protektorátu Němcům, které k nám nastěhovali ze severu a východu, když sovětská armáda postupovala vítězně kupředu. Byli vyvedeni až na katastr obce Mladý Smolivec a dále byli předáni sousedům, kteří je dopravili dále. Jak bylo později zjištěno, jednalo se asi o šest esesmanů, kteří se vydávali za ubohé uprchlíky bez přístřeší. U jednoho byl dokonce nalezen zápisník, ve kterém bylo zapsáno jméno tehdejšího starosty Františka Krejnického, kam chodil často na besedu a mnoho dalších informací o občanech Starého Smolivce. Po silnici přejížděly hlídky občanů a jedna z hlídek přinesla zprávu, že se směrem od Dožic blíží Němci, a že jsou právě v části lesa u Dožic. Lidé byli touto zprávou vystrašení a ze strachu schovávali potraviny a cenné věci. K nám naštěstí nedošli, jelikož ustupovali před americkými oddíly, které táhly od Plzně směrem k nám. Krátce poté dorazily americké tanky. Přijely od Dožic přes Vraždu, projely obcí a zastavily u školy. Posádka rozdávala čokolády, cigarety, místní jim na oplátku nabízeli jídlo a mléko. Následně přijeli i vojáci Vlasovovy armády. Byli ubytováni v místních domech, místní je vítali jako ochránce Prahy. Druhý den však odešli směrem ke Lnářům, kde byli odzbrojeni. Občané z okolních obcí si zanechané části uniforem a dek odnášeli domů, neboť válka způsobila nedostatek veškerého textilu. Po několik dní procházely naší obcí transporty zajatých Němců po 800 až 1500 mužích. Měli zastávku na rozcestí na Drahách, kde jim byla podávána pitná voda a různé jídlo. Za toto občerstvení dostávali občané cigarety a různé části oděvů.

Po válce se několik občanů odstěhovalo do pohraničí, například do vesnice Potín. Byla zavedena nová měna, potravinové lístky zůstaly v platnosti až do roku 1946. Objevily se americké konzervy i textil, který byl rychle rozprodán. V roce 1946 začalo vyšetřování kolaborantů – známý byl případ rožmitálského lékárníka Náhlovského. V roce 1947 přišla ještě jedna hrozba – útoky tzv. Banderovců, kteří louplí a vraždili. Dorazili i do lesů kolem Smolivce, kde byli dopadeni členy SNB. Od té doby panoval v obci klid.

Druhá světová válka zanechala hlubokou stopu v paměti Starého Smolivce. I přesto, že zde nedocházelo k rozsáhlým bojům, byly osudy obyčejných lidí těžce poznamenány děním celé Evropy. Odvaha, solidarita a odhodlání obyvatel ale ukázaly, že i malá obec dokáže čelit i těm největším historickým zkouškám.

Čerpáno z pamětní knihy obce Starý Smolivec 1921–1991

Květa Marešová ml.,
kronikářka

Druhá světová válka zaznamenaná v kronikách Mladého Smolivce

Mladosmolivecká kronika 1804–1995 nebyla z neznámých důvodů od roku 1939 do roku 1978 vedena. Z historie obce tak chybí zaznamenáno 40 let života v obci. Kronikář pan Šmíd se ujal práce kronikáře v roce 1978 a v úvodu popsal: „Je chybou, že z obavy před následky v době okupace, byly záznamy v kronice od roku 1939 zničeny“. Proč se však kronika nepsala po válce nikde uvedeno není.

Mladosmolivečtí hasiči své zápisy vedli poctivě, a to téměř nepřetržitě, a proto můžeme dobu druhé světové války v Mladém Smolivci alespoň částečně přiblížit.

V knize Zápisník o schůzích SDH Mladý Smolivec stálo v zápisech ze schůzí následující.

Schůze dne 16. března 1939: „Bratr předseda zahajuje schůzi a vzhledem k smutné události národní, kdy jsme přišli o svoji samostatnost a byla nám vnucena německým režimem autonomie, měla schůze smutný průběh“.

Schůze dne 5. července 1939: „Bratr předseda zahajuje schůzi a vítá všechny přítomné, kteří se sešli jako každoročně v předvečer svátku nejlepšího Čecha a kazatele našeho mistra Jana Husa. Následkem změněných poměrů v naší drahé České vlasti, kde jsou teď veškeré projevy a schůze pod širým nebem zakázány, byli jsme nuceni slavnost zapálení hranice na počest našeho nejlepšího Čecha zanechat a omezit se jenom na bratrem velitelem přečteným projevem...“.

Valná hromada 10. března 1940. Josef Sloup, velitel sboru, při svém projevu uvedl: „Bratři, když jsem přednášel v minulé valné hromadě svoji zprávu za rok 1938, projevil jsem přání, aby rok následující, tj. rok 1939 byl pro nás příznivější a aby napravil křivdy, které rok předešlý na našem národě napáchal. A zatím bylo naším smutným údělem, že museli jsme se dožít toho, čeho se nemuseli dožít naši předkové v žití českého národa vůbec. Dožili jsme se 15. března r. 1939 toho černého dne v knize dějin, kdy bez odporu museli jsme přijati porobu jejíž důsledky v plné míře pociťujeme a pociťíme. Ale já pevně věřím, a to dnes spíše, nežli pře rokem a se mnou jistě Vy všichni, že náš národ z této dějinné zkoušky vyjde brzy čistý a vyjde vítězný. K tomu volám své upřímné Vlasti zdari“.

Další zápisy 17. března, 21. dubna a 2. května 1940 o válce nic nezaznamenaly. V kronice hasičů se zřejmě v letech 1940 až 1945 zápisy nepsaly. První zápis po konci války byl nazván Zápisem o činnosti hasičského sboru po dobu nesvobody a začíná takto: „Po pěti letech prožitých v nejlubším porobení českého národa jest tato kniha vyřata

z úkrytu pře slídivými zraky našich nepřátel, aby dále sloužila jako památník hasičské činnosti pro generace příští...“. Následoval seznam 23 členů sboru a dále se píše: „Činovníci zvolení v r. 1939, vykonávali své funkce po celou dobu okupace, poněvadž jak vystoupení ze sboru, tak i složení funkce bylo zakázáno.“

První schůze po válce se konala 17. května 1945 v 8 hodin ráno před hasičskou zbrojnicí. V zápise stojí napsáno: „Program – Uvítání bratra velitele Sloupa. Vyřízení – Přesně ve stanovenou dobu schází se členové sboru před zbrojnicí, na které jest umístěn nápis Bratře, vítáme Tě. Poté členové umísťují kvítím ozdobenou motorovou stříkačku před zbrojnicí, kníží za velení bratra zástupce velitele se staví do dvojřadu. Bratr předseda na to odchází pro bratra velitele, s kterým se za okamžik vrací. Bratr velitel přichází pouze v civilních šatech, neb jsme jej chtěli překvapit a proto nevěděl, oč se jedná. Celá jeho postava nese stopy po prožití muk v koncentračním táboře v Terezíně, v jeho očích však se zračí, že jest nezlomen. Bratr zástupce velitele Sedláček jej vítá jménem sboru a bratr velitel všem bratřím tiskne ruku a na všech se jeví radost z toho, že se mezi nás vrátil. Bratr velitel děkuje za přivítání a žádá, abychom se prozatím podřídili velení bratra zástupce velitele, než se trochu tělesně i duševně zotaví. Pak přednesl slovo předseda národního výboru Svoboda, který jej uvítal jménem obce a který zhodnotil oběti všech dobrých synů českého národa, kteří byli trýzněni a jichž mnoho bylo umučeno a popraveno v koncentračních táborech a žádá, abychom všichni s láskou pracovali pro znovuvybudování osvobozené republiky. Po zazpívání naší hymny schůze skončena“.

Čerpáno ze Zápisníku schůzí sboru dobrovolných hasičů v Mladém Smolivci 1925–1953 a z Kroniky Mladého Smolivce 1908–1995.

Eva Kubová, kronikářka Mladého Smolivce

Výstavba památníku padlých v Mladém Smolivci v 1. a 2. světové válce (Fotografii poskytl Vladimír Spour)

Pomník v Mladém Smolivci z roku 2020 (Eva Kubová)

Válečná léta 1939–1944 v Dožicích

Obecní kronika v Dožicích byla od roku 1937 do roku 1966 zpětně dopisována panem Josefem Šmídem. Proto jsou záznamy v tomto období velmi strohé a obsah událostí některého roku má jen jednu stránku, týkající se spíše počasí, narození, úmrtí a drobných změn v naší obci. V kronice jsou záznamy stručně popisující roky druhé světové války, která také ovlivnila život v Dožicích.

Dne 14. března 1939 v Berlíně profesor Hácha odevzdal s důvěrou ochranu Čech a Moravy do rukou kancléře Hitlera, který ochranu přijal a 15. března toto území německé vojsko obsadilo. Týden po obsazení naší země byla česká branná moc rozpuštěna. Nařízením dne 20. března odevzdaly se zbraně na Obecní úřad, který je dopravil do Blatné. Vyňati z toho byli majitelé loveckých zbraní, kteří měli honební listek, pak policejní a lesní personál. Dne 1. září vypukla válka a počátkem října byly zavedeny potravinové lístky a ke konci roku též lístky na šatstvo a obuv. Přišla tuhá zima, která nadělala velké škody na lovné zvěři, obilí i ovocných stromech.

Veškeré obilí v roce 1940 podleho válečnému hospodaření a žádný zemědělec nesměl nic soukromě odprodati. Ovšem trochu svědomití zemědělci přece jenom prodali lidem žijícím ve městech, co mohli, mouku, vejce, nedbajíce, že kdyby byli prozrazeni, stihl by je přísný trest od okup

ačních úřadů. Okupačními úřady bylo vydáno nařízení „pracovní povinnosti“ všem občanům bez rozdílu pohlaví. Obecnímu úřadu bylo nařízeno používat nové razítko německo-české.

Počátkem roku 1941 se politická situace nemění a Němci dosazují do obcí tajemníky, a to bývalé respicienty finanční stráže, aby vedli zásobovací obor. Vánoční prázdniny na školách byly úřadem prodlouženy od 20. prosince do 19. ledna, aby se ušetřilo uhlí. Od 19. ledna pak byla nařízena povinná výuka jazyka německého na všech školách v protektorátu. V dubnu byla zastavena činnost Sokolských jednot. Dne 27. října byl vyhlášen civilní výjimečný stav při příležitosti uvedení Heydricha do funkce protektora a 1. října bylo rozšířené stanné právo a zavedeny stanné soudy. Na podzim se objevily lístky na brambory. Mužům počínaje dokončených 18 rokem i nekuřákům jsou poprvé tohoto roku vydávány „tabáčky“ (lístky na kuřivo), na něž si každý mohl vybrat přiděl kuřiva na týden a sice u přihlášené prodejny tabáku.

Dne 20. ledna 1942 bylo odvoláno stanné právo v důsledku rekonstrukce vlády protektorátní. Do této vlády byl jmenován Em. Moravec a ministr hospodářství a práce německého původu Bertsch. Dne 27. května došlo k atentátu říšského protektora, pověstného Heydricha. Tím momentem se rovněž stává pověstný K. H. Frank nejmocnějším mužem v Protektorátě. Bylo vyhlášeno zostřené stanné právo, že kdo poskytne pachatelům nějakou pomoc, bude zastřelen i s celou svou rodinou. Od konce května do 3. července bylo provedeno 1700 poprav českých lidí, často jen pod záminkou schvalování atentátů. I v Dožicích byli povoláni hoši a děvčata na různé práce do německé říše. Německé úřady rozpustili tělocvičnou jednotu „Orel“. Veškeré infomační tabule a nápisy na obchodech musely být české a německé.

Po sklizni úrody v roce 1943 chodily takzvané „hospodářské kontroly“ a sice na obilí, slepice, prasata a ostatní zvířectva, a to z důvodu, jestli jest všechno v pořádku hlášeno. V případě nějakého přestupku a zatajení něčeho, aneb poskytnutí obilí a jiného, postihl provinilce velký přísný trest, proti němuž nebylo odvolání. Dále bylo nařízeno odvádět veškeré nadojené mléko po odražení samozásobitelských dávek a sice dospělé osoby ¼ litru mléka, mladiství ½ litru mléka. Máselnice, kbelíky a odstředivky byly zapečetěny, aby se nemohlo stloukat máslo na černo. Z radiových přijímačů se musely odstranit krátké vlny, na kterých byly pěkně slyšet cizozemské stanice. Na přespolním vedení vysokého napětí jsou strhávány mosazné a měděné dráty a nahrazeny jen obyčejným po zinkovaným drátem. V létě tohoto roku byl jmenován novým protektorem Frick a Karl Hermann Frank byl jmenován německým státním ministrem v Čechách a na Moravě.

Doba v roce 1944 je taková, že jest třeba mlčet a dělat nežli mnoho mluvit. Úřady byly nařízené kurzy protiletecké ochrany a všichni podnikatelé, funkcionáři a správci škol se museli do těchto kurzů povinně dostavit. Jsou zrušeny jednotlivé obchody a živnosti, které jsou po říši neproduktivní a lid je ze zrušených podniků nasazen do továren s válečnou výrobou. Zůstávají jenom živnosti a obchody jejichž vedoucí jsou starší 60 roků. Dne 22. února v leteckém boji v našem kraji byla sestřelena dvě německá letadla, jedno spadlo u obce Metly a druhé u Zahorčic na Blatensku. U Radošic havarovalo těžké německé letadlo a pádem na dospělý les směrem k obci Chynín se úplně rozbilo a shořelo i s celou posádkou a les byl zničen. Od 1. února byla nasazována do Německa na zapracování i mládež obojího pohlaví. Řádné odvolání mohlo být podáno z důvodu nemoci anebo u provdaných dívek. Za tímto účelem proběhlo mnoho sňatků. Též po zahájení školního roku 1944–1945 bylo učitelstvo totálně nasazeno do zbrojního průmyslu. Po bombardování Plzně bylo nařízeno nadělat a označit protiletecké kryty. Na Boží hod o Vánocích vypustily spojenecká letadla u Čečovic pumu na louku, která způsobila 17 metrů dlouhou, 8 metrů širokou a 4,5 metru hlubokou roklí. V době, kdy nebyly zemědělské práce, byli posíláni synové zemědělců na zákopové práce na hranice maďarsko-rakouské a jinam. V posledních dnech roku přišlo nařízení o zateplení všech oken u bytů, aby spojenečtí letci v době noční neviděli sebernější světlo při náletech.

Vítězný rok 1945 nejen v Dožicích

Veškeré příznaky z bojišť ukazují, že sláva německé říše čím dál tím více ubývá. Všichni spojenci svírají ocelový kruh kolem Německa, takže i laik věří, že válka tento rok dozajista skončí. Osobní doprava na dráze jest omezována a obyčejný pasažér může jet pouze do vzdálenosti 75 km z výchozí stanice. V únoru se totiž objevili obávaní hloubkoví letci, lidově zvaní „Kotláři“. Jejich účelem bylo prostřelit průbojnými střelami kotle u lokomotiv a tím je vyřadit z jízdy. Za bílého dne bylo velmi nebezpečné jezdit vlakem. Veškerá doprava proto musela být v noci.

Do Dožic byli přivezeni Němci, uprchlíci, většinou ženy a děti. Ubytování byli v hostincích na sálech. Koncem dubna však K. H. Frank nařizuje, aby všichni uprchlíci německé národnosti byli ihned odvezeni na bavorské hranice.

Adolf Hitler spáchal v Berlíně sebevraždu, v krytu kancléřství.

Pražský rozhlas přestává hlásit, továrny přestaly pracovat, dělníci jsou u svých blízkých, zemědělci schovávají, co se dá a připravují se na to nejhorší. Děla zní z hranic a lid je pln obavy, co bude dál. Německo zatím nekapitulovalo ani na výzvu velmocí. Generál Riebertrop odstoupil a od 22. dubna 1945 je vyhlášen výjimečný stav. Do Dožic docházejí z Kasejovic zprávy, že příští den má v Praze v poledních hodinách vypuknout revoluce. Dne 4. května v poledne se ozývá plzeňská vysílka: „hovoří Plzeň, svobodná Plzeň hovoří“. V Praze obléhají Němci Český rozhlas a po ulicích zuří přestřelky.

V Dožicích je ustanoven revoluční národní výbor a jsou konány hlídky. Přišla zpráva, že K. H. Frank prchá k Plzni. Jednotlivé útvary německých vojsk dosud ozbrojených projíždějí obcemi a vyměňují různé věci za potraviny. Takový transport přijížděl v noci na 7. května od Měřčina do naší obce. Aby ulehčili vozům od těžkých nákladů, odhazovali různé zbraně, hlavně takzvané pancéřové pěsti, po stranách silnic, do potoků a nejvíce do rybníků. Odtud je pak zdejší občané vyťahovali. Projíždějící německé vojsko bylo mezi obcemi Budislavice a Přebudov zajato americkými vojáky, kteří byli umístěni v Kasejovicích. Poslední němečtí uprchlíci byli odtransportováni. Takzvaní Vlasovci se odzbrojovali u Lnář a nabízeli koně a různé věci ke koupi.

I z rybníčka před školou v Dožicích byly vyťahovány různé věci. Při vyťahování jedné pancéřové pěsti však došlo nešťastnou náhodou ke zranění. Zraněn byl občan Matěj Štika a šofér u zdejšího velkostátku Hastrdlo. Oba byli převezeni do Strakonice do nemocnice. Štika svým

zraněním podlehl. Šoférovi výbuch utrhł dva prsty na ruce. Lehce byli poraněni ještě dva přihlížející občané.

Během protektorátu byl za obecního starostu Josefa Komárka dosazen takzvaný vládní komisař Štěpán Šedivý, řídící učitel z Budislavic. Po něm převzal úřad František Langmeir, řídící učitel z Dožic. Po jeho odstěhování do Tchořovic, funkci vládního komisaře převzal Miroslav Blahout, přidělený učitel do školy v Dožicích. Po válce převzal úřad opět Josef Komárek a po krátkém čase byl zvolen Jan Sedlák, který zde setrval do voleb konaných v roce 1946. Do německé říše byli povoláni chlapci i děvčata z Dožic. Všichni se naštěstí vrátili bez úrazu a ve zdraví do rodné obce. V roce 1942 byli Němci zastřeleni rodáci z Dožic, mlynář v Milevsku Václav Sedlák a štábní kapitán, italský legionář Theodor Kouba. Při náletu na Plzeň přišla o život Marie Kokošková, rozená Sedláková, sestra zastřeleného mlynáře. Během války byly veškeré potraviny a různé věci neoznačené potravinovými lístky velmi drahé. Kupovaly se „tabačky“ od kuřáků a vyměňovaly se za nedostatkové věci.

Konečně nadešel 9. květen „Den vítězství“. V následujících dnech se navrátila „Košická vláda“, prezident Beneš s chotí, po 7letém pobytu v cizině. Dne 17. května byla vyhlášena částečná mobilizace, aby mohli spojenci opustit naše území. Od listopadu byly dány do oběhu nové peníze a staré, okupační, se upisovaly na vázaný vklad. Byly ustanoveny čtyři politické strany. Do zemědělství se dosazovaly německé pracovní síly. Národní výbor byl doplněn na větší počet členů.

Den vítězství očekával každý mírumilovný občan. Staří se radují a mladí se veselí.

Všichni věří v nastávající počátky svobodného života a žití.

Pavlaína Hošková

*Kronika obce Dožice,
vedená od roku 1928–2019*

Válečná léta v Budislavicích

Vážení a milí čtenáři, letošní rok je pro celou naši republiku rokem výročním, kdy oslavujeme 80. výročí od konce 2. světové války. Ve mých předešlých článcích jste mohli sledovat cestu jednoho budislavického rodáka válečnými léty po evropských lágrech. Dnes bych Vám rád přiblížil konec války tak, jak je popisován v Budislavické pamětní knize tehdejší kronikářem a místním řídícím učitelem v jedné osobě, panem Štěpánem Šedivým.

Nemůžu si však odpustit přiblížit i léta válečná, kdy události a zprávy všedních dnů velice hýbaly psychikou místních obyvatel. Jistě by některá témata stála za širší rozbor, ale dnes se chci věnovat hlavně posledním válečným a prvním svobodným dnům. Život obyvatel venkova ztěžovaly celou válku odevzdávání obilí a prohlídky sýpek, odvody hovězího a vepřového dobytka, které měly za důsledek nejen budování sklípků po lesích nejen pro úkryt obyvatel, ale i pro úkryt potravin. Během války byly rovněž zavedeny potravinové lístky. Z věže byly opět sejmuty tři zvony o celkové váze 534 kg a odvezeny na válečné potřeby. Tyto zvony se již do věže kostela nikdy nevrátily a ve věži osířel poslední zvon, který je zde dodnes. Během války bohužel zemřel zdejší duchovní Děkán František Šulc, který byl obyvateli velmi oblíben a v těžkých časech byl místním velkou duchovní oporou. Rovněž obyvatelstvo zasáhly odvody dělníků na práci v říši. A samozřejmě zatýkáni z řad rodáků či příbuzných místních obyvatel. Jak jsem již psal v předchozích vydáních byl zatčen Jan Špour. Během války byl popraven syn bývalého řídícího učitele Jan Šprysl, který byl okresním školským inspektorem. Dále byl v Berlíně sťat sekerou Jiří Sedmík, který pracoval jako osobní tajemník Dr. Beneše a poté jako konzul a jehož matka pocházela z Budislavic. Dále bych zapomenu na podporu místních obyvatel, které se dostávalo tudy přechajícím většinou ruským vězňům, kteří se ve zdejších lesích ukrývali. Hned v počátcích války byla zavedena jízda vpravo, která nám vydržela dodnes. Tak plynula léta válečná, ale pojďme se věnovat posledním válečným dnům, jak je popsáno v kronice.

V sobotu dne 5. května 1945 povstala Praha a s ní města i vesnice po celých Čechách. Toho dne v poledne přišla zvěst o tom i do Budislavic. Poštovní úřad v Dožicích oznámil hlášení četnických stanic z Kasejovic a Vrčeně, že německé armády kapitulovaly. Na všech budovách, nechť jsou vyvěšeny prapory v národních barvách a budiž neprodleně odstraněny německé nápisy. V Budislavicích se objevují československé prapory na škole, faře a skoro na všech domech. Mnoho starostí však nastalo ve dnech příchů, zvláště v pondělí 7. května, kdy od ranního šera prochází směrem od Dožic na Přebudov několik tisíc vojáků plně ozbrojených z větší části SS. Celé dopoledne projíždí vojsko obcí a za vesnicí směrem k Přebudovu se utáboří. Nikdo neví, co se dále stane. Lidé plní hrůzy rychle ještě ukrývají šat, peřiny, potraviny

a jiné cennější věci do připravených úkrytů a sklepů. Při projíždění vesnicí postřelily přední hlídky německého vojska dívku Anastázii Tejcovou, když s ostatními utíkala se skrýt do lesa a jejího bratra Jana zajali. Rovněž zajali Josefa Žáka z Kasejovic, který jako spojka národního výboru jim přímo vjel na motorce do rukou u kapličky v Budislavicích. Oba muže drželi Němci jako rukojmí v táboře u Přebudova a pustili je teprve tehdy, když sami byli zajati Američany. Druhá část amerických vojáků projížděla v pondělí se svými ohromnými tanky od Kasejovic přes Budislavice, Dožice, Starý a Mladý Smolivec zpět do Kasejovic, kde jsou ubytováni. Po zajetí německých vojáků nastává trochu uklidnění, ale střelba je slyšet ze všech stran. Večer 8. května a 9. května přes den i večer táhnou se kolony ruských vojsk generála Vlasova od Hvozďan k Předmíří, kde se zastavují. Po několika dnech je tato armáda odzbrojena nedaleko Kasejovic Rudou armádou. Budislavice a okolní vesnice spadají do neutrálního pásma. Rudá armáda zaujala postavení na čáře Starý Smolivec, Radošice, Chynín a Američané na čáře Lnáře, Kasejovice, Životice, Nepomuk. Zatímco Praha a jiná větší města mají to nejhorší za sebou, procházejí okolními blízkými lesy směrem k bavorským hranicím menší skupiny německých vojáků a strach lidí a nedostatek zbraní zvyšují obavy z nenadálého nebezpečí. Jinak tak tichá, lesy obklopená vesnička žije ve stálém napětí. Velmi pěkná byla výzdoba obce i prapory vlají téměř na všech budovách. Na výjezdech z obce jsou postaveny slavobrány a výsostní znaky SSSR jsou namalovány skoro na všech domech. Radost z tvrdě získané svobody je nevýslovná. Lidé chodí svátečně oblečení a jsou stále připraveni přivítat naše osvoboditele. Radost z nabyté svobody je kalena zprávami z matičky Prahy, kde běsnění nepřátel se bolestivě dotýká každého poctivého Čecha. Přijímače denně hlásí hrdinný boj Pražanů. Konečně 9. května naplňuje se srdce každého z nás, když nadešel konec tolikaletého běsnění, útisku a strachu, které těžce doléhaly na každé město a vesničku a na lidi všech stavů. Nechtě lid český a slovenský váží si svobody, která stála tolik krve a životů našich drahých a vzácných lidí. Doba nesvobody ať je výstrahou a poučením budoucím.

Takto jsou popisovány poslední dny válečného období místním kronikářem a musím dodat, že zvláště jeho poslední řádky jsou poslední léta velice aktuální a společnost by si je měla vzít k srdci a zavzpomínat na utrpení našich předků, neboť z minulosti bychom se měli vždy poučit.

Tím bych se s čtenáři rozloučil. Čtenářům bych popřál krásné májové dny a optimistický výhled do budoucnosti, tak jako tomu bylo před osmdesáti léty.

Jan Špour

Květnové knižní hity

Vážení čtenáři, první knihou, kterou vám představím, je druhý díl knižní série *Andělé v bílých pláštích*. Toto pokračování nese název *Světlo v bouři*. Corina Bomann v tomto historickém románu z lékařského prostředí popisuje příběh mladé zdravotní sestry při úsvitu nacistické éry roku 1933. Další knihou je *Princezna Veronská*. Autorkou tohoto historického románu, který vypráví o osudu veronské princezny Biagoty, je Oldřiška Ciprová. *Nečekaný návrat Josephine Foxové* je detektivní příběh ve zdánlivě poklidném anglickém městečku na jaře roku 1941. Autorkou tohoto díla je Claire Gradidge. Jako obvykle je poslední kniha věnována nejmenším čtenářům. Kniha s názvem *O lišce Matyldě a medvědu Šimráčkovi* je příběhem o prvníáčkách Terezce a Vojtovi a jejich neobyčejných kamarádech. Zuzana Pospíšilová vypráví příběh o plyšových hračkách a o tom, co k nim děti tak poutá.

Světlo v bouři

HODNOCENÍ: 95%

Počet stran: 488; vydáno 2024; 1. vydání

Anotace: Ve chvíli, kdy nemocnice Waldfriede konečně začala naplno pracovat a získala oblibu u pacientů, začínají se na obzoru stahovat temná mračna. Moci v zemi se jistě chopili nacisté. Nemocnice a její personál se náhle ocitají v centru pozornosti nových mocipánů. Mladá zdravotní sestra Lilly se víc, než o sebe stará o své malé bezbranné pacienty a své nejbližší. Už delší dobu si uvědomuje, že její city k lékaři Rudolphu Kirschovi překročily rámec pracovního vztahu. Tuší, že není jediná, kdo pečlivě skrývá své tajemství. Doba je stále hroznější a Lilly zoufalejší. Má riskovat a možná nakonec ztratit to, co je jí nejmilejší?

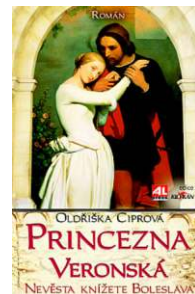

Princezna Veronská

HODNOCENÍ: 79%

Počet stran: 192; vydáno 2012; 1. vydání

Anotace: Původně se měla Biagota, vyrůstající za hradbami veronské marky, stát manželkou českého knížete Václava. Diplomatický sňatek by zabezpečil Veroně ochranu před útoky barbarských kmenů, neboť Václav je v úzkém kontaktu se samotným římským císařem Jindřichem Ptáčníkem. Po Václavově návštěvě na veronském dvoře se zdá, že chystaná svatba se uskuteční co nejdříve a Biagota odjíždí s knížecí výpravou, v níž je také Václavův bratr Boleslav, do Čech. Jednoho dne se Václavova družina dostane do prudké sněhové bouře a Biagota zůstane na chvíli zcela osamocena. Právě tehdy je napadena rozzuřeným vlkem, jemuž se díky Boleslavově odvaze ubrání. Zároveň si Biagota musí přiznat, že se do svého budoucího švagra zamilovala. Situace se ještě víc komplikuje, když ve Veroně dojde k násilnému převratu a Václav se již necítí být vázán dřívějšími závazky.

Nečekaný návrat Josephine Foxové

HODNOCENÍ: 84,5%

Počet stran: 370; vydáno 2021; 1. vydání

Anotace: Hlavní hrdinka se objevuje po dvaceti letech ve svém rodném městě, aby konečně zjistila, kdo je její otec. Bohužel přichází za velmi dramatických okolností. Vyhnala ji odtud její vlastní rodina v čele s diktátorským dědečkem, která ji měla za zlé, že je nemanželským dítětem. Teď se ale do svého bývalého domova vrací, aby odhalila tajemství svého původu. Kdo vlastně byl její otec a proč o něm matka nikdy neřekla ani jediné slovo? Pro svůj návrat si ovšem nevybrala nejlepší dobu. Městečko se právě vzpamatovává z náletu, při němž zahynulo i několik místních a jedna mladá dívka, kterou tu nikdo nezná. Ta se však nestala obětí náletu, ale byla zavražděna. Kromě pátrání po svém biologickém otci teď Josephine pomáhá vyřešit i záhadu dívčiny identity a násilné smrti.

O lišce Matyldě a medvědu Šimráčkovi

HODNOCENÍ: 76,5%

Počet stran: 104; vydáno 2017; 1. vydání

Anotace: Medvědu Šimráčkovi a lišce Matyldě je v jejich lese trochu smutno, nemají si s kým hrát. Když se seznámí s Terezkou a Vojtovi, tolik se jim zalíbí v lidském světě, že by nejraději s dětmi zůstali už napořád. Jak ale přestěhovat divokou lišku a ohromného medvěda do malého pokojíčku?

Zdroj anotace: Katalog NK ČR, zdroj obrázků: Databazeknih.cz
Květa Marešová ml., knihovnice

Přehled akcí v okolí Mladosmolivecka

- 17. 5. 2025** - proběhne tradiční Setkání seniorů od 14 hodin v Dožické hospůdce. Blížší informace o srozech naleznete na plakátu na další straně.
- 23. 5. 2025** - Noc kostelů v Dožickém kostele sv. Michaela Archanděla. Od 19 hodin tam můžete slyšet koncert Vladky Bauerové.
- 31. 5. 2025** - se uskuteční 3. ročník Budífestu před hospodou U Křížů v Budislavcích od 15 hodin.
- 7. 6. 2025** - se bude pořádat Zábavný dětský den na hřišti ve Starém Smolivci. Všechny děti a rodiče jsou zváni na hřiště od ... hodin.
- 21. 6. 2025** - Okrskové hasičské cvičení v Dožicích k výročí 130 let založení sboru.

Přehled akcí v regionu

- 8. 5.-28. 6. 2025** - můžete navštívit výstavu na zámku Rožmitál pod Třemšínem: Ve jménu svobody, která mapuje události 2. světové války na Podbrdsku s důrazem na rožmitálský protinacistický odboj.
- 9. 5.-27. 8. 2025** - můžete shlédnout výstavu: Jen o vlásek – příběh Zdenky Fantlové v městském muzeu v Blatné. Výstava přibližuje příběh rodačky z Blatné, která přežila hrůzy holocaustu.
- 17. 5. 2025** - proběhne festival Plzeňský majáles na Ploché dráze v Plzni na Borech. Blížší informace o programu a vstupenky: <https://www.plzenskymajales.cz/>
- 18. 5. 2025** - Hvoždany v květnu 1945, od 12 hodin se můžete zajet podívat na bojovou ukázkou ku příležitosti 80 let od konce 2. světové války ve Hvoždanech.
- 24. 5. 2025** - první ročník Boleveckého pivobraní se uskuteční od 12 hodin na Bolevecké návsí. Těšit se můžete na dobré pivo a jídlo za zvuků kapel Anakonda Benda a Geronimo. Vstupné: zdarma
- 30. 5. 2025** - Plzeňská muzejní noc v ZČG, která proběhne ve výstavní síni Masné krámy od 16 hodin.

30. 5. 2025 - proběhne seminář pro seniory 65+ s názvem: Jak na chytrý telefon. Seminář začíná v 8:30 v knihovně ve Spáleném Poříčí a je zdarma.

31. 5. 2025 - proběhne dětský den Společně pro děti ve sportovně-rekreačním areálu u Sadoňského rybníka v Rožmitále pod Třemšínem. Od 14 do 18 hodin je pro všechny děti připravený bohatý program včetně dětské diskotéky.

1. 6. 2025 - můžete oslavit dětský den v Pohádkovém lese v lesoparku Litavka v Příbrami. Pro děti bude připravený bohatý program plný úkolů a her na vyznačené pohádkové cestě, na závěr se budou opékat špekáčky. Začátek akce od 9:30. Startovné: 50 Kč.

6.-8. 6. 2025 - Metalfest Open Air 2025 v amfiteátru Lochotin v Plzni. Vstupenky: https://rezervace.plzenskavstupenka.cz/plzen/standard/Hall/Index/244822/cq0ETxdW3FtqPcOklCrB6Qrovrov_xcodex_AGA1gFbU4wj9-UjCSNdrk4dX5Fyv17QLiWD-g_?

7. 6. 2025 - AlkaFest – celodenní program pro celou rodinu v areálu Nového rybníka v Příbrami. Součástí programu jsou i tvořivé dílny, poutové atrakce, škola žonglování a mnoho dalších. Akce se pořádá k 20. výročí vzniku Alky. Začátek v 11 hodin.

7. 6. 2025 - se můžete zúčastnit od 9 hodin Pouliční slavnosti na náměstí J. A. Komenského v Blatné. Součástí celodenního programu budou regionální kapely a lahodné pokrmy od místních kuchařů.

7. 6. 2025 - proběhne další ročník úspěšného rodinného festivalu: Bezva Fest. Od 10 hodin v amfiteátru za OC Plaza v Plzni. Těšit se můžete na oblíbené umělce a influencery jako Matěj Plšek, Pokáč, Sebastian a další. Blížší informace a vstupenky: <https://bezvafest.cz/plzen/>

14. 6. 2025 - se uskuteční další dětský Festáček v Plzni v areálu Borského parku. Vystoupí: Karol a Kvido, Miša Růžicková, Michal Nesvadba a další. Blížší informace a vstupenky: <https://festacekfestival.cz/plzen-2025/>

Zdravá 5 – Příběh na talíři

Naši mateřskou školu letos v soutěži Zdravá 5 hrdě reprezentovali tři malí kuchaři – Daník, Kevin a Nikolka – tým Dankeni. Jejich úkolem bylo vytvořit zdravou svačinku převážně ze zeleniny, a my jsme se do toho pustili s nadšením a radostí. Nejdříve jsme připravili vše potřebné – vyrobili jsme vlastnoručně kuchařské čepice, oblékli jsme si barevné zástěrky a pustili se do práce. Kluci zapojili svou fantazii, šikovné ruce a chuť tvořit. Nakrájeli, naaranžovali, ochutnali – a brzy před námi vznikl „příběh na talíři“. Naše zdravá svačinka byla nejen barevná, chutná a veselá, ale hlavně plná čerstvé zeleniny. Kromě toho jsme si povídali o tom, proč je zdravé jídlo důležité a jak může být zároveň zábavné. Daník, Kevin a Nikolka předvedli, že i ti nejmenší dokážou vařit s chutí a srdcem. A že když se spojí týmová práce, fantazie a zelenina, vznikne z toho opravdu lahodné dobrodružství! Děkujeme dětem za skvělou reprezentaci naší školky a už se těšíme na další kulinářské výzvy!

Romana Junková

Velikonoční tvoření s rodiči v naší MŠ

Ve čtvrtek 10. dubna odpoledne se naše mateřská škola proměnila v tvořivé centrum plné radosti, smíchu a velikonoční atmosféry. Uspořádali jsme tradiční Velikonoční tvoření s rodiči, na které se děti i dospělí velmi těšili. Společně jsme si užili krásné chvíle plné tvoření, barev a fantazie. Děti spolu s rodiči vyráběli velikonoční dekorace – věnečky z proutí, zajíčky z papíru, dekorace ze skořápek, zápichy i ozdobné košíčky. Atmosféra byla velmi příjemná a přátelská. Bylo radost pozorovat,

s jakým nadšením děti pracují, jak se učí novým technikám a jak si s rodiči užívají společný čas. Kreativita neznala mezí a vznikla spousta krásných výrobků, které si děti pyšně odnesly domů. Děkujeme všem rodičům, kteří si našli čas a přišli mezi nás. Vaše přítomnost je pro děti velkou motivací a přináší jim radost z toho, že mohou své zážitky sdílet i mimo školu. Těšíme se na další společné akce!

Romana Junková

Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři... A zavítali i k nám do školky!

Podle staré lidové pranostiky „Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři“. A protože jsme v naší školce rádi, když se děti učí novým věcem zábavnou formou, rozhodli jsme se tuto tradici pojmout netradičně – návštěvou skutečných zástupců plazí říše. V dubnu nás navštívila paní Zuzana Smithová, která dětem přivezla ukázat několik fascinujících zvířecích kamarádů. Mezi nimi byli želvy i roztomilí gekončíci. Děti měly možnost nejen si všechna zvířátka prohlédnout zblízka, ale některá si dokonce pohladit. Velkým zážitkem bylo například osahání pravé hadí kůže, která vzbudila spoustu zvědavých otázek. Celá akce byla nejen zábavná, ale i poučná. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí o způsobu života těchto tvorů, o jejich stravě, chování i o tom, proč je důležité si přírodu vážit a chránit ji. Na závěr si každý mohl pořídit památeční fotografii se želvou či ještěrkou – a úsměvy dětí na fotkách mluví za vše. Děkujeme paní Zuzaně za krásný a inspirativní program a už teď se těšíme na další podobná setkání.

Romana Junková

Den otevřených dveří v naší mateřské škole

Mateřská škola Starý Smolivec otevřela své dveře pro rodiče, prarodiče, děti i širokou veřejnost v rámci tradičního Dne otevřených dveří. Tato akce se konala 24. dubna a nabídla návštěvníkům jedinečnou možnost nahlédnout pod pokličku života mateřské školy. Všichni si mohli prohlédnout prostředí třídy i celé školy a také školní zahrady. Pedagogický tým se věnoval zájemcům, odpovídal na otázky ohledně výchovně-vzdělávacího programu, školní zralosti nebo adaptace nejmenších dětí. Mnohé rodiče zaujalo, jak přirozeně spolu děti různých věkových skupin spolupracují a jak se navzájem inspirují. Nechybělo drobné občerstvení, které připravila paní kuchařka Evička pro všechny návštěvníky –

ochutnávku několika domácích pomazánek. Rodiče i budoucí školáčky tak měli jedinečnou příležitost poznat, jak chutnají naše zdravé a chutné svačinky. Velké poděkování patří všem, kteří se na Dni otevřených dveří podíleli – pedagogickému týmu, provozním zaměstnancům MŠ, dětem i rodičům. Pokud Vás naše školka zaujala, srdečně Vás zveme k zápisu nebo na další plánované akce. Věříme, že škola je místem, kde každý den vznikají malé velké příběhy, a my jsme hrdí, že je můžeme spoluvytvářet.

Romana Junková

Zprávy z hvoždanské školky

V rámci projektového týdne Moje kniha, jsme navštívili knihovnu v Březnici. U většiny dětí byla tato návštěva jejich první. Mezi knihami s různou tematikou – pohádky, knihy o zvířatech, traktorech, dinosaurech a princeznách si každý vybral tu svou. Paní knihovnice nás seznámila s řádem knihovny, kdo a proč ji navštěvuje a jak zacházet s knihou.

Dalším zajímavým projektem bylo téma Kdo patří do mé rodiny. Každý si přinesl z domova fotografii. Navzájem jsme poznávali děti, když byly malé, hledali společně jejich rodiče, přiřazovali jména a zaměstnání. Nejvíce jsme se zasmáli při hře, Komu jsem podobný. Je pravda, když se řeká „Jako by mu z oka vypadl“.

Ve Spáleném Poříčí, kde se nachází záchranná stanice a Ekocentrum, nás lektorka 9. dubna seznámila s péčí o nemocná a nalezená zvířátka.

Velikonoční jarmark

Ve hvoždanské škole se 15. dubna odpoledne uskutečnil tradiční velikonoční jarmark. Pro návštěvníky byly připravené dílny, kde si mohli vyrobit pomlázky, traváčky, barevné kraslice nebo ozdobit perníčky. Pro nejmenší byl připraven i dětský koutek. Po milém přivítání hostů paní ředitelkou se úvodem programu ujal pěvecký sbor Rolnička, který nás příjemně naladil písničkami s jarní tematikou. Následovala další divadelní i hudební vystoupení a na závěr se všichni přesunuli do tělocvičny, kde mohli obdivovat výborné výkony mladších a starších tanečnic, a dokonce i párové tance žáků 6. a 7. ročníku. V průběhu celého odpoledne si každý mohl zakoupit velikonoční výrobky nebo posedět a pochutnat si na dobrotách v cukrárně. Příjemná atmosféra i nádherné počasí nás naladily na nadcházející svátky jara.

Mgr. Leona Burdová

Děti viděly zatoulanou lišku, poraněného čápa a káně, opuštěného sýčka a morče, zajíce i želvy a mnoho dalších zvířátek, která potřebují odbornou i zdravotnickou péči. Po krátkém kvízu a poznávání zajímavých předmětů nalezených v přírodě nás ocenila velkou pochvalou.

V pondělí 14. dubna vybaveni pracovními rukavicemi, odpadkovými pytlíky a vozíkem jsme se všichni vypravili uklidit okolí školky. Zpočátku děti nenašly ani jeden odpadek, brzy ale narazily na zlatý důl. Pytle se rychle plnily a vozík zarovnaný až po okraj byl vítězstvím nás všech. Teď máme prostředí okolo sebe o něco hezčí.

Pavla Sloupová, učitelka MŠ

Cesta za pokladem na Petráškovu horu

Letošní druhá výprava turistického kroužku směřovala v pátek 11. dubna na Petráškovu horu ve Vacíkově. Děti během pěšího výletu řešily více či méně záluďné otázky týkající se přírody a na závěr putování je čekal ukrytý poklad.

Lenka Fialová, Petra Kmůchová

Aprílový den naruby

Na středu 2. dubna naplánovali parlamentáři pro žáky naší školy Aprílový den naruby. Úkolem všech bylo přijít do školy převlečený za opačné pohlaví. Nejvíce děti se zapojilo v šestém ročníku – všichni!

za Žákovský parlament Lenka Fialová

Ve Hvoždanech proběhl zápis do první třídy

V pátek odpoledne 11. dubna se proměnila třída školní družiny v pohádku O pejskovi a kočičce, jak vařili dort. K pohádkovému zápisu přišlo šestnáct předškoláčků, které čekala spousta úkolů v doprovodu pejsků a kočiček. Nejdříve přečetli rodiče svým ratolestem pohádku a poté si děti vyzkoušely své dovednosti – vyprávění se správnou výslovností, kreslení postavy, zdobení dortu, barvy, počítání, tkaničku, básničku, písničku a nechyběly ani úkoly na fyzickou zdatnost a odvalu. Za své výkony si každý vybral dárečky a krabičku s překvapením. Všechny děti byly moc šikovné a zápis si užily.

Hvožďanští školáci se týden učili plavat v Sušici

V prvním dubnovém týdnu se žáci 1.-3. ročníku naší školy zúčastnili Školy v přírodě s kurzem plavání ve městě, které je nazýváno Bránou Šumavy – v Sušici. V pondělí ráno, za velkého mávání rodičů, nastoupili všichni účastníci do autobusu, který nás společně s rožmitálskou třídou druháků dovezl na místo pobytu.

Ubytování jsme byli v nově opraveném hotelu Roušarka. Tam na nás již čekali čtyři instruktoři – Tomáš, Michal, Ondra a Štěpán, které si všechny děti hned oblíbily. Po základních instrukcích proběhlo rozdělení na ubytování, vybalení kufrů a vzájemné prozkoumání všech pokojů na našem patře. Jídlo bylo každý den jiné a všem moc chutnalo. Ke snídani si mohl každý vybrat, na co měl chuť. Dopoledne malá svačinka, v poledne výborné domácí polévky a hlavní jídlo, odpolední svačinka v podobě palačinek, bublaniny, pomazánek a jiných dobrot a na závěr dne teplá večere. Největší radost a úplně čisté talíře byly při závěrečné večeři – paní kuchařky dětem přichystaly buchtičky se šodó.

Plavali jsme dvakrát denně – ráno a po obědě. Nejnáročnější částí dne bylo vstávání v šest hodin ráno, abychom byli na plavání včas. Plavecký kurz začal hned po příjezdu v pondělí odpoledne. Ondra a Štěpán si děti rozdělili do skupin. S každou lekcí bylo vidět, jak se všichni zdokonalují ve

svých plaveckých dovednostech. V závěru týdne už většina dětí zvládla plavat bez korkových a pěnových pomůcek. Každá lekce byla zakončena odměnou v podobě jízdy na tobogánu, unášení v divoké řece nebo skotačení ve vířivce. Před závěrečnou hodinou plavání děti dostaly od instruktorů diplomy za účast na kurzu a na památku svoji fotku.

Každý den po plavání měli naši šikovní instruktoři připravený sportovní program – návštěvu tělocvičny, procházku kolem sušických klokanů až k památníku Kalich na Žižkově vrchu, skvělou disco párty a nechybělo sportovní zápolení na hřišti nedaleko řeky Otavy. Ani večer se nezahálelo, hráli jsme společenské hry, vyráběli při výtvarných dílničkách anebo jsme zkoukli animovaný film. Každý den měl tak nabitý program, že večer všichni ulehli vyčerpaní do svých postelí a za pár minut spali. Celý týden utekl tak rychle, že najednou byl pátek a my zabalili kufry a s netrpělivostí vyhlíželi autobus. Děti se už nemohly dočkat, až se přivítají s rodiči a budou jim vyprávět, co všechno v Sušici zažily. Dětem se pobyt moc líbil a hned se ptaly: „... a pojedeme sem příští rok zase?“

Petra Kmůchová, asistent pedagoga

Noc Andersenem a Harry Pottterem

V pátek 28. března se na nástupišti 9 a ¾ před základní školou sešlo 15 cestujících směr Kouzelnická noc nejen s Andersenem. Postavy z kulturních příběhů o Harry Potterovi se staly průvodci letošní Noci s Andersenem.

Pro účastníky z 1. až 4. ročníku připravili pomocníci ze žákovského parlamentu bohatý program – soutěžilo se ve znalostech dětských pohádek a jejich autorů, soutěž Riskuj prověřila paměť, pohotovost i schopnost taktizovat. Jelikož nám počasí přálo, vydali jsme se na stezku plnou záhadných otázek o Harry Potterovi. Ten v cíli osobně provedl vyhodnocení správnosti jednotlivých odpovědí. Odměnou za splnění úkolů se jistě stalo opékání špekáčků na Nivce. Andersenovský večer jsme zakončili sledováním prvního příběhu s bradavickým hrdinou. Po ranním probuzení nás už čekalo jen vyhodnocení soutěží a odměnění všech účastníků.

Za Obecní knihovnu a ŽP Lenka Fialová

Akce na květen

- 1. 5. Státní svátek - Svátek práce!!!
- 2. 5. Ředitelské volno pro ZŠ a ŠD – MŠ v běžném provozu!!
- 6. 5. Zápis do školky, kancelář MŠ 13.00 – 17.00
- 5. - 7. 5. Dny otevřených dveří v MŠ, 9.00 – 11.00 a 15.00 – 17.00
- 6. 5. Pohár rozhlasu – dívky 6. + 7. r. Příbram, 8. + 9. r. Dobříš
- 7. 5. Pohár rozhlasu – chlapci 6. + 7. r. Dobříš, 8. + 9. r. Příbram
- 8. 5. Statní svátek - Den vítězství!!!
- 9. 5. Ředitelské volno pro ZŠ a ŠD – MŠ v běžném provozu!!
- 12. 5. Pokusy pro MŠ, v ZŠ realizuje 9. ročník, 10.20

Aktuality, dokumenty, fotogalerii, info z jídelny a mnoho dalšího naleznete na webu www.zsmshvozdanycz

- 12. 5. ŠD – Den matek v Chrástě, 14.00
- 13. 5. KMD – Ostře sledované vlaky, Divadlo A. Dvořáka Příbram, 17.00
- 14. 5. Focení MŠ + sourozenci + 8. ročník, od 8.00
- 15. 5. Focení ZŠ, od 7.30
- 21. 5. Focení s 9. ročníkem + celá MŠ a ZŠ, 7.30
- 21. 5. Konference žákovských parlamentů, Rožmitál pod Třemšínem 9.00 – 14.00
- 23. 5. Knihovna Břežnice - 4. + 5. ročník, 8.45 – 11.00

S partou dobrých kamarádů, nebo i na vlastní pěst, neváhej a navštív v květnu, akci zvanou BUDIFEST.

Domovnick vaří s láskou, tak nikoho nezaradíš, že je pivo uvařeno, v koupelně či garáži.

Nadnárodní pivovary, vaří z vody, chmele, sladu, pivo u nich uvařené, nemá vůbec žádnou vadu.

Ingredinci má ještě jednu, domovnick k těmto třem, toleranci od manželky, ženatým je jasné všem.

Proč domácí pivo chutná, asi každý z vás již tuší, láska k pivu s tolerancí, přidá pivo k chuti duši.

A kam a kdy máš přijít?

V sobotu 31. května 2025 od 15 hodin před hospodu "U Křížů" v Budislavicích.

Na třetím ročníku BUDIFESTU, pořádaném SDH Budislavice za podpory OÚ Mladý Smolivec, tu bude pro tebe připravena:

- degustace piva od domovnicků (veškeré degustované pivo zdarma), ale i alko a nealko nápoje se zázemím místní hospůdky
- grilované hermelíny, klobásky, kuřecí plátky, jakož i domácí uzené přímio z udírny po celou dobu trvání akce
- k poslechu a dobré náladě bude hrát PIŇAKOLÁDA
- všechny vstupenky budou slosovány

MATEŘSKÁ ŠKOLA STARÝ SMOLIVEC

srdečně zve na

**ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ
NA ŠKOLNÍ ROK 2025/2026**

**TĚŠÍME SE NA NOVÉ
KAMARÁDY**

**ve čtvrtek
15. května 2025
od 10:00 – 14:00
hodin v budově MŠ**

Uklidíme Česko – Uklidíme Mladosmolivecko

Možná některé z Vás překvapí, že poprvé jsme uklízeli okolí našich vesnic už před 11 lety a to 17. 5. 2014. První ročník bylo dobrovolníků poskromnu (pouze 14 lidí), ale rok od roku lidí, kterým není lhostejné naše okolí, přibývá a letos se sešlo rekordně přes 60 spoluobčanů, včetně dětí z MŠ, které uklízely na cyklostezce v rámci procházky už v týdnu.

Rozdělení tras a rozdání potřebného materiálu k úklidu v podobě rukavic a pytlů, proběhlo v sobotu 12. 4. v 8:30 před obecním úřadem v Mladém Smolivci. Novinkou bylo třídění sebraného odpadu. Plasty se roztříďovaly rovnou při sběru do čirých pytlů, které nám poskytla obec. Další třídění pak proběhlo při svozu veškerého svezeného odpadu za obecní úřad, kde byly větší nálezy dále rozděleny. Bohužel i přes každoroční úklid, se stále objevují nelegální skládky a jiný různě pohozený odpad.

Po pořádné práci, je potřeba pořádná odměna, a tak jako každý rok jsme měli připravené pohoštění v podobě špekáčků, klobás a osvěžujících nápojů.

Za Smolivecké noviny bychom chtěli poděkovat sponzorům: Obci Mladý Smolivec za finanční příspěvek a prodejci Mirečkovi z Radošic za občerstvení. Nejvíce ale děkujeme Vám, kterým není okolí našich vesnic lhostejné a pomáháte nám s jeho vyčištěním, tak zase za rok na viděnou!

Aneta Tichá

foto Aneta Tichá a Jana Karlíková

Velikonoce v našich vsích

Po roce, jsou tu zase Velikonoce a s nimi tradice, které se v našich vsích stále drží a za co jsme velice rádi. Děti chodily křístat, i když počasí úplně nepřálo, vždy se sešly v hojném počtu a prošly celé naše vesnice. Po roční pauze, kdy byl přestupný rok, vyrazili s pomlázkou chlapci, aby byla děvčata zdravá. V malé fotogalerii si můžete prohlédnout, jak to v jednotlivých vsích probíhalo.

Michaela Nesvedová

Rachtání - Mladý Smolivec (Veronika Kubová)

Rachtání - Starý Smolivec (Lenka Koblihová)

Rachtání - Budislavice (facebook Obec Mladý Smolivec)

Rachtání - Radošice (Slávka Vávrová)

Rachtání - Dožice (František Konvář)

Pomlázka Dožice (František Konvář)

Pomlázka Starý Smolivec (Jana Karlíková)

Jarní sezóna v plném proudu

Fotbaloví příznivci a fanoušci SK Starý Smolivec se konečně dočkali. Jarní část sezony je v plném proudu, a jak si fotbalisté v průběhu dubna vedli? No, co si budeme nalhávat, žádná hitparáda to nebyla. V prvním utkání na půdě Záhoří prohráli 6:2, kdy se trefil Dušan Štutika a David Hoang. Velikonoční domácí utkání proti Klášteru nedopadlo také podle představ. Urodila se těsná prohra 1:2, kdy jedinou branku zaznamenal Aleš Weinfurter. Třetí, jarní utkání se konalo na hřišti Předenic. Byla to pořádná bitva, kterou v 87. minutě rozhodl Michal Tyrpekl a Smolivec si díky tomu připsal do tabulky první 3 jarní body. Doufejme, že budou body přibývat a chodme kluky podporovat!

Michaela Nesvedová

Turnaj v ping-pongu Dožice

Letošní Velikonoční neděli 20. dubna se opět po roce konal turnaj ve stolním tenise v Dožicích. Sešlo se celkem 20 hráčů, 13 mužů a 7 žen, kteří se proti sobě utkali ve dvou skupinách. Muži se rozdělili ještě na dvě menší podskupiny, kde hráli všichni proti všem. Ženy hrály také všechny proti sobě. Turnaj odstartoval po jedné hodině odpolední. Po dramatickém průběhu v mužské skupině se nakonec na prvním místě umístil Jiří Kovařík ml., druhý skončil Jan Jasovský a třetí místo obsadil Jiří Kovařík st. Za ženy zvítězila Monika Blovká, na druhém místě Radka Šnajdrová a třetí byla Adriana Hošková.

Poté následovaly oblíbené čtyřhry, kterých se zúčastnili všichni hráči s velkým zápallem. Po utvořených dvojicích následovalo hraní ve stylu

pavouka, kde se hrálo o postup nebo vypadnutí. Po záživných soubojích nakonec zvítězili Jiří Kovařík ml. a Ilona Konvářová (později nahrazena Václavem Blovkým).

Celý turnaj proběhl v přátelském duchu a už teď se těšíme na příští ročník, který opět přinese spoustu zajímavých cen a sportovních zážitků. Přijďte si zahrát i Vy.

Děkujeme Obci Mladý Smolivec za poskytnutí dotace na věcné ceny.

Alexandra Jindrová

Obec Mladý Smolivec srdečně zve všechny seniory z našich obcí dne 17. května od 14:00 hodin do Dožic na tradiční Setkání seniorů

Program:

- ❖ vystoupení dětí z MŠ Starý Smolivec
- ❖ taneční chvilka s mistrem Petrem Veletou
- ❖ vystoupení Pošumavské lidové muziky VESELÁ 6
- ❖ občerstvení zajištěno

Svoz od autobusových zastávek:

Mladý Smolivec	13:30 hod
Starý Smolivec	13:40 hod
Radošice	13:45 hod
Budislavice	13:50 hod
Dožice	13:55 hod

V případě zájmu o svoz od domu, Vás vyzvedneme a kdykoliv zpět odvezeme.
Nahlásit se můžete na OÚ Mladý Smolivec.

Sovětští zajatci Ilnický a Ruděnko v lese mezi Mladým Smolivcem a Chloumkem

Podle podkladů ze zápisů četnických stanic a místních kronik se během 2. světové války shromáždilo v oblasti Třemšínska, Brd a Kasejovicka několik (možná i desítky) zběhů, především sovětských, kteří zběhli z německých zajateckých táborů.

Nejznámější kolem Starého i Mladého Smolivce je případ G. I. Pimonoviče, o němž bylo sepsáno mnoho článků a úvah. Ze všech těchto pojednání se nakonec ukázalo, že to byl nejen zběh z německého tábora, ale předtím i původně zběh ze sovětské armády. Do partyzánských skupin, které se vytvářely ve výše uvedených oblastech, se nehrnul, naopak se jim důsledně vyhýbal. Přesto se o něm po roce 1948 začalo psát jako o partyzánovi, kterým nikdy nebyl. Dokonce je to uvedeno i na jeho pomníku v Blatině.

Z druhé strany Mladého Smolivce směrem ke Chloumku přebývali v lesíku „Na Pískách“ také utečenci ze zajateckého tábora (snad z Mostu) Richard (Hrihorki) Ilnický a Ivan Ruděnko o nichž se později nikdy moc nemluvilo ani nepsalo. Podle jejich informací pocházel Ilnický z Vinice (správně Winnycja) na Ukrajině a Ruděnko ze Slavjanska, také na Ukrajině.

O tom, kdy přesně zběhli a do svého úkrytu pod Chloumkem přišli, není žádná informace, údaje se v jednotlivých dokumentech rozcházejí od 0,5 až do 3 roků. Pravda bude ale asi tak kolem 1 roku. Obzvláště tři roky jsou zcela vyloučené, protože před 3 roky ještě Němci proti Sovětskému svazu nebojovali, to s nimi ještě měli smlouvu o neútočení s tajným dodatkem o rozdělení sfér vlivu ve východní Evropě.

Oba zběhové pomáhali lidem z okolních vesnic (Mladý Smolivec, Chloumek a Budislavice) při polních pracích a dostávali za to nejen potraviny, ošacení, ale v zimě i u některých lidí úkryt.

Úkryt našel jeden z nich také při svém zranění u rodiny Karoliny Šebestové v Mladém Smolivci č. 51. Ta k němu zavolala dokonce i lékaře – dr. Kafku z Kasejovic. Byla to od ní velká odvaha ho několik dní schovávat a léčit. Obzvláště proto, že měla i nemocného manžela, tři malé děti a starého otce. Aby zakryli návštěvu lékaře, dělal její otec František Fau pro vnější okolí nemocného, který potřeboval okamžité ošetření. Sám po jejich pozdějším zatčení umřel dne 26. 11. 1943, tedy jen jeden nebo dva dny po nich. Za paní Šebestovu přijeli dokonce v 60. letech novináři a příběh o ní uveřejnili v celostátních novinách.

Oba utečenci se pravděpodobně snažili napojit na partyzány, kteří operovali na Rožmitálsku, ale brzy se vrátili zpět do svého původního úkrytu. Po zatýkání partyzánů právě na Rožmitálsku byla ale prozrazena i jejich skrýše v lese.

Podle zápisu četnické stanice v Kasejovicích se dne 23. listopadu 1943 objevila na stanici 4 velká osobní auta plná příslušníků gestapa a dotazovali se četníků, co ví o uprchlých sovětských zajatcích. Ti však o nich údajně nevěděli. Gestapo s sebou mělo zajatého kováře Josefa Poláka ze šachty z Kocelovic, se kterým pak jeli všichni k úkrytu zajatců. Josef Polák nějaký čas předtím založil ilegální komunistickou buňku v kocelovické šachtě ve Zlatých horách. Po jejím prozrazení byl Polák dne 16. 11. 1943 zatčen a úkryt zajatců v lesíku po mučení pod Chloumkem prozradil.

Při zátahu vzali z Chloumka i rolníka Slavička č. 13, na jehož pozemku měli Ilnický s Ruděnkem úkryt. Pana Slavička pak gestapáci nutili, aby do jejich skrýše vlezl a pomohl jim je zajmout. Ten se ale velmi bránil, takže se gestapáci rozhodli je zlikvidovat tím, že vhodili do skrýše granáty. Zjistili ale, že zde v ten moment nikdo nebyl.

V době zásahu byl Ilnický s Ruděnkem podle jedné verze v prodejně „U Kupců“ v Mladém Smolivci, podle jiné na kopci nad Chloumkem (na Kohoutíku), odkud zátah viděli. Protože je nenašli, svolalo gestapo muže

odděleně ze všech tří vesnic (Mladý Smolivec, Chloumek, Budislavice) a pohrozilo jim, že když se zajatci sami neohlásí, bude je očekávat osud Lidic. Gestapo totiž původně předpokládalo, že se jedná o sovětské parašutisty. Až po jejich zatčení však zjistilo, že o parašutisty vůbec nešlo.

Lidé z Mladého Smolivce nakonec přesvědčili oba uprchlíky, aby se sami přihlásili. Ti nakonec po vzájemné dohodě na to přistoupili. „Jeden z nich nechtěl, ale ten druhý mu řekl, že se musí vydat, že jim ti lidé celou dobu pomáhali a nesmí za ně trpět“. Mladosmoliváci je pak nahlásili na četnickou stanici v Kasejovicích. Četníci si pro ně přijeli a o jejich zadržení bylo telefonicky vyrozuměno gestapo v Praze, které si pro ně zhruba za dvě hodiny přijelo. Po krátkém výslechu je vzalo s sebou.

Podle verze lidí z Chloumka se však zatčení konalo u nich. Rozsoudit obě strany ale nyní již nelze.

Každopádně osud obou byl tragický, byli odvezeni do Terezína a tam oběšeni.

V žádném případě tedy nikdo z nich nebyl partyzán (ani Pimonovič), nebojovali se zbraní proti Němcům, nedělali ani žádné diverzní akce proti nim. A už vůbec to nebyli důstojníci sovětské armády, jak to o Pimonovičovi později uváděli různí představitelé okolních vesnic. Všichni to byli prostí vojáci Rudé armády, kteří se jen chtěli dožít konce války. Byli zajati a vězněni v zajateckých táborech Němců. Pimonovič dokonce údajně podle svých slov ze sovětské armády dezertoval, ale později od Němců ze zajateckého tábora uprchl také a dostal se až do „Vypáleného“, kde se téměř do konce války za pomoci místních lidí skrýval. V brdských a rožmitálských lesích sice partyzáni (i sovětské) operovali, ale ani Ilnický s Ruděnkem, ani Pimonovič se k nim nepřidali.

Ilnický a Ruděnko se však nakonec zachovali velmi statečně, když souhlasili se svým vydáním Němcům, aby neohrozili obyvatele Mladého Smolivce, Chloumka a Budislavice.

Pramen:

Pamětní knihy Budislavice, Chloumek, Kasejovice

Knihy Patrika Kellera „Zelená Hora v sevření smrtihlavů“

Vzpomínky paní Marie Fialové a Libuše Bulínové

Dopis Josef Sloupa Františku Čubrovi

Zapsala: Ing. Jaroslava Kratochvílová

Ilnický a Ruděnko 1943
(Marie Fialová)

Pomníček v lesíku pod Chloumkem (Marie Fialová)

Těžba a přibližování dřeva

Libor Petřík
tel: 721 298 167

NOC KOSTELŮ

Pátek 23. května 2025
19. hodin

v kostele sv. Michaela Archanděla
na Kamýku v Dožicích

koncert Vladky Bauerové
uslyšíte jazz, blues, šanson,
swing, muzikálové písně

Vstupné dobrovolné

Asistenční služby a výpomoc v domácnosti

ALŽBĚTA PODHRÁZSKÁ
602 207 597

www.asistence-betty.cz

Základní rozsah nabídky

- **Asistenční služby při osobní hygieně** (omývání na lůžku, koupání, mytí vlasů a jiné)
- **Společnost osobám nemohoucím, nemocným či jinak omezeným**
- **Doprovodné služby** (návštěva lékaře, úřadu, vycházky a podobné)
- **Obstarání nákupů** (v místě bydliště)
- **Další služby mimo výše vyjmenované po osobní dohodě**

E-mail: alzbeta.podhrazska@asistence-betty.cz

Upozornění pro občany:

Žádáme spoluobčany, aby do odvolání nevstupovali do zemědělských objektů. Je to důležité preventivní opatření proti šíření slintavky a kulhavky.

Slintavka a kulhavka je velmi závažné onemocnění sudokopytníků a při objevení onemocnění je jediným řešením likvidace zasaženého chovu. Proto Vás za zemědělské podniky, ale nejen za ně, žádáme, abyste nám svým zodpovědným přístupem pomohli v boji s touto nemocí a podpořili nás tak v těchto velmi těžkých časech.

Blanka Zabala

